

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4283

гр. София, 03.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
закрито заседание на 03.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **6793** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.148 и сл.ДОПК, във връзка
с чл.156 и сл.ДОПК,вр с чл.157 ДОПК.

Образувано е по искане на „ ОМЕГА ФАРМА ТРЕЙДИНГ“ - дружество от Б. за спиране
изпълнението на Ревизионен акт №Р-32003224001864-01-001/19.11.2024 година, потвърден с
Решение №516/29.05.2025 година на Директор на Дирекция ОДОП.

Към искането е приложена Банкова гаранция от 11.02.2025 година и Анекс към нея от
16.06.2025 година, като е увеличена стойността на гаранцията, както и Банкова гаранция от
21.01.2026 година издадена в полза в НАП от ТБ“ ИНГ Банк Н.В“- клон С. с потвърдена
автентичност и със срок на валидност до 16,00 часа на 05.02.2027 година за сумата от 904
924,74 евро с наредител“ Омега Фарма Трейдинг НВ“-Б., като същата е предоставена на
публичен изпълнител при ТД на НАП- С. в оригинал за спиране на принудителното изпълнение
на „ Омега Фарма Трейдинг“ - чуждестранно нефизическо лице по Ревизионен акт №
Р-32003224001864-01-001/19.11.2024 година, потвърден с Решение №516/29.05.2025 година на
Директор на Дирекция ОДОП в размер на 903 291 ,48 евро в това число главница в размер на 706
156,80 евро и лихва в размер на 197 134,68 евро към 27.01.2026 година.

В искането са изложени подробни доводи за наличие на основания за спиране изпълнението на
Ревизионен акт № Р-32003224001864-01-001/19.11.2024 година, с който на жалбоподателя са
установени задължения в размер на 1 560 226,92 лева, в това число главница 1 381 122,66 лева
и лихва в размер на 179 104,26 лева.

В хода на производството по обжалване на Ревизионния акт дружеството жалбоподател
депозирало искане за спиране изпълнението на Ревизионния акт, като с Решение №
205/21.02.2025 година Директор на Дирекция ОДОП е спрял изпълнението на Ревизионния акт в
оспорената му част на установените задължения в размер на 1597 785,34 лева , в това число
главница в размер на 1374 436,19 лева и лихва в размер на 223 349,15 лева , изчислени до
датата на подаване на искането, считано от датата на постановяване на Решението до влизане в
сила на ревизионния акт, но не по-късно от 22.01.2026 година .

На 27.01.2026 година дружеството– жалбоподател депозирало пред Публичен изпълнител оригинал на цитирана по- горе Банкова гаранция, издадена в полза на НАП , за което е съставен Приемо- предавателен протокол.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди направеното искане за спиране, намира предявеното искане за спиране изпълнението на ревизионния акт за процесуално допустимо, предвид обстоятелството ,че в разпоредбата на чл.157,ал.1 от ДОПК няма срок, в който следва да бъде подадено искането, от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледано по същество ,същото се явява основателно. Съображенията за това са следните:

В разпоредбата на чл.157,ал.1 от ДОПК е посочено, че обжалването на ревизионния акт пред съда не спира неговото изпълнение. В алинея втора от същия текст е посочено ,че изпълнението може да бъде спряно от административния съд по искане на жалбоподателя, като искането може да се прави само за частта на ревизионния акт, която е обжалвана пред съда, В алинея трета са визирани доказателствата,които следва да бъдат приложени към искането- за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. В тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3 – 5/ разпоредбите , касаещи произнасяне по искане за спиране при депозирано искане за спиране изпълнението на ревизионния акт в хода на задължителното административно обжалване на ревизионния акт.

Разпоредбата на чл.157,ал.1 от ДОПК се явява изключение от общото правило, че подадената жалба срещу издаден административен акт/ спира неговото изпълнение. Нормата цели защита на фиска, както и осуетяване възможността ревизирианият данъчен субект да се разпорежи с имуществото си преди да се пристъпи към изпълнение на установеното с РА задължение.От своя страна , издаденият ревизионен акт е годно изпълнително основание–аргумент от разпоредбата на чл.209,ал.1 и 2 от ДОПК и същият подлежи на принудително изпълнение ,независимо от това дали е обжалван или не/Принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането,като принудително изпълнение се предприема въз основа на ревизионен акт, независимо дали е обжалван/. Наред със защита на фиска, с цел защита интересите и на ревизираното лице, законодателят в разпоредбата на чл.153 от ДОПК, е предвидил условията и предпоставките, при наличието, на които може да се спре изпълнението на ревизионния акт/ към които изрично препраща нормата на чл.157,ла.3 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл.157,ал.2 от ДОПК,изпълнението на ревизионния акт може да се спре по искане на жалбоподателя,искане за спиране на изпълнението може се прави само за частта на ревизионния акт, която е обжалвана пред съда,то се подава до съда , пред когото делото е висящо , като към него се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, а в случаите, когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. Компетентен съд е съдът ,пред когото делото е образувано по жалба срещу РА, / а това е в случая е АССГ/ който спира изпълнението на ревизионния акт, ако представеното обезпечение е в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа и е в размера по ал. 3. В разпоредбата на чл.153,ал.5 от ДОПК пък е предост90завена възможност в останалите случаи, решаващият орган/ или съдът да извърши преценка съобразно представеното, съответно предложеното обезпечение и може да спре изпълнението, като задължи компетентния публичен изпълнител в определен срок да наложи обезпечителни мерки върху предложеното като обезпечение имущество. Спирането на изпълнението има действие от датата на налагане на обезпечителните мерки от публичния изпълнител.

От така очертаните правни разпоредби е видно, че предпоставките за спиране изпълнението на ревизионен акт в хода на съдебното обжалване са - издаден ревизионен акт, с който са установени задължения на субекта, същият да е обжалван по съдебен ред, искането да се отнася само до частта от ревизионния акт, който е обжалван по съдебен ред, към същото да са приложени доказателства за наложено обезпечение или предложение за обезпечение в същия размер, съдебна фаза по обжалването на ревизионния акт и компетентен да се произнесе по искането е съдът- административен, пред когото делото е висящо.

В случая, от събраните доказателства е видно, че срещу жалбоподателя е издаден РА № Р-32003224001864-01-001/19.11.2024 година, с който на жалбоподателя са установени задължения в размер на 1 560 226,92 лева в това число главница 1 381 122,66 лева и лихва в размер на 179 104,26 лева.

Размерът на задължението, което е обжалвано с РА към датата на подаване на искането за спиране е в размер на 903 291,48 евро/ главница и лихви/, подлежащото на обезпечаване публично задължение е в размер на 903 291,48 главница и лихви. Издадената Банкова гаранция, цитирана по- горе от 21.01.2026 година е издадена в полза на НАП от ТБ“ ИНГ Банк НВ“ клон С. с потвърдена автентичност и със срок на валидност до 16.00 часа на 05.02.2027 година за сумата от 904 924,74 евро, като задължението по Ревизионния акт към дата 27.01.2026 година, посочено от Публичен изпълнител при ТД на НАП- С. в Приемно- предавателния протокол възлиза на 903 291,48 евро – главница и лихви, а Банковата гаранция е в размер на 904 924,74 евро и надвишава с 1633,26 евро сумата на установените задължения по Ревизионния акт към дата 27.01.2026 година.

Правната уредба на банковата гаранция се съдържа в ТЗ-чл.442, според който с банковата гаранция банката писмено се задължава да плати на посоченото в гаранцията лице определена сума пари съобразно условията, предвидени в нея. При банковата гаранция съществуват три правоотношения- между наредителя и банката- гарант, между банката- гарант и бенефициента/получателя/ и между наредителя и бенефициента. Като сложен комплекс от правоотношения, банковата гаранция е регулирана от нормите на гражданското, търговското и банковото право.

От своя страна, и в ТЗ, и в ДОПК, няма определение за това какво е безусловна и неотменяема банкова гаранция, при което по аналогия от [чл. 46, ал. 2 от ЗНА](#)/ следва да бъде използвано определението на понятието, дадено в дурги нормативни актове. Единствено закондателят е използвал понятието "пряко и безусловно гарантирано вземане", в § 1, т. 12 от ДР на Наредба № 38 от 23.12.2004 г. за капиталовата адекватност на банките и то представлява вземането, за което издадената гаранция отговаря на следните условия: гаранцията осигурява безусловно плащане в полза на банката, при първо поискване, без възможност за възразяване или уговаряне на други формални условия на плащане, е неотменяема и със срок на действие, по-дълъг от договорения срок за изпълнение на гарантираното задължение, единствено условие за предявяването ѝ е постъпването при гаранта на писмено искане от банката, в полза на която е издадена гаранцията, съдържащо твърдение, че длъжникът не изпълнява задължението, покрито от гаранцията, няма други лица с права да искат плащане по гаранцията, с изключение на размера, е налице пълно съвпадение между задължението на клиента към банката (гарантираното вземане) и задължението, посочено в гаранцията, и гаранцията покрива всички видове неизпълнение на това задължение.

В конкретния случай банковата гаранция, издадена по нареждане на Омега Фарма Трейдинг- Б.В от ТБ „ИНГ Банк Н.В.“ клон С. и издадена в полза на ТД на НАП –на 21.01.2026 година се явява безусловна и неотменяема по смисъла на чл.157,ал.3, във връзка с чл.153,ал.4 от ДОПК. Наред с

това с промяната на банковата гаранция / която всъщност е засегнала срока на действие на гаранцията, който е удължен, се покрива изцяло задължението по ревизионния акт, обжалван по съдебен ред до датата на подаване на искането-в размер на 903 291 ,48 евро- главница и лихви, изчислени към дата 27.01.2026 година/ до датата на подаване на искането/. Наред с това, налице е потвърждаване на представителната власт на лицата ,които са подписали гаранцията, което безспорно води до извод, че изпълнението на ревизионния акт следва да бъде спряно,тъй като е налице безусловна и неотменяема банкова гаранция, защото тя осигурява пряко и безусловно гарантирано събиране на публичното вземане и то с уговорен срок на действие, подходящ за събирането му до влизане в сила на Ревизионния акт, но не по- късно от 16,00 часа на 05.02.2027 година.

Воден от горното и на основание чл.157,ал.7 ДОПК,Административен съд София- град

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА Ревизионен акт №Р-32003224001864-01-001/19.11.2024 година, потвърден с Решение №516/29.05.2025 година на Директор на Дирекция ОДОП., с който са установени задължения на „ Омега Фарма Трейдинг Н.В в раземр на 903 291,48 евро главница и лихви, изчислени към датата на подаване на искането за спиране изпълнението на ревизионния акт-28.01.2026 година , считано от 23.01.2026 година до влизане в сила на същия,но не по- късно от 16,00 часа на 05.02.2027 година.

На основание чл.138,ал.2 от АПК препис от Определението да се изпрати на страните.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ С ЧАСТНА ЖАЛБА ПРЕД ВАС НА РБ В 7 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО, СЪГЛАСНО РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ.157,АЛ.7 ДОПК.

СЪДИЯ: